

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U RIJECI
Rijeka, Erazma Barčića 5

Poslovni broj: 10 Us I-1460/2023-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Rijeci, po sutkinji Danici Vučinić, uz sudjelovanje zapisničarke Sanje Misirača, u upravnom sporu tužitelja Maragent d. o. o., sa sjedištem u Rijeci, Pod Kaštelom 9, zastupan po opunomoćenicima iz Odvjetničkog društva Vukić & partneri d. o. o., sa sjedištem u Rijeci, Nikole Tesle 9/V-VI, protiv tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Katančićeva 5, kojeg zastupa službena osoba Sanja Čičak, radi naplate trošarine, 27. studenog 2023.

p r e s u d i o j e

I. Poništava se rješenje Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-415-05/23-01/46, URBROJ: 513-04-23-3 od 30. svibnja 2023. i rješenje Ministarstva financija, Carinske uprave, Područnog carinskog ureda Rijeka, Carinskog ureda Rijeka, KLASA: UP/I-415-02/19-08/9, URBROJ: 513-02-6015/3-23-52 od 10. veljače 2023., te se predmet vraća prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove upravnoga spora u ukupnom iznosu od ukupno iznosi 1.243,75 eura (slovima: tisuću i dvjesto i četrdeset i tri eura i sedamdeset i pet centi) /9.371,03 kn (slovima: devet tisuća tristo sedamdeset i tri kune i tri lipe)¹, u roku od 60 dana od dana dostave pravomoćne odluke o troškovima upravnog spora.

Obrazloženje

1. Oспоравanim rješenjem tuženika KLASA: UP/II-415-05/23-01/46, URBROJ: 513-04-23-3 od 30. svibnja 2023., odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Ministarstva financija, Carinske uprave, Područnog carinskog ureda Rijeka, Carinskog ureda Rijeka, KLASA: UP/I-415-02/19-08/9, URBROJ: 513-02-6015/3-23-52 od 10. veljače 2023., kojim se tužitelja obvezuje na plaćanje iznosa od ukupno 1.694.413,10 EUR / 12.766.555,50 kn i to na ime trošarine na ostali duhan za pušenje (na trošarinsku osnovicu od 14.000,00 kg duhana x visina trošarine od 600,00 kn/kg) u iznosu od 1.112.096,14 EUR / 8.379.099,37 kn, poreza na dodanu vrijednost u iznosu od

---

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

284.070,12 EUR / 2.140.326,32 kn, kao i pripadajućih kamata (na iznos trošarine 237.546,21 EUR / 1.789.927,54 kn i na iznos poreza na dodanu vrijednost 60.682,63 EUR / 457.213,28 kn), te daljnje kamate (na glavicu duga tj. neplaćenu trošarinu i porez na dodanu vrijednost) za razdoblje od dana donošenja osporenog rješenja do dana uplate duga, za robu trgovačkog naziva „NEPRERAĐENI DUHAN U LISTU“, TARIC oznake 2401 10 95 99 Zajedničke carinske tarife, neto mase 14.000,00. kg (pobliže opisanu u izreci osporenog rješenja), stavljenju u carinski postupak puštanja robe u slobodan promet po UCD MRN broj 18HR060224U0052491 od 3. prosinca 2018. Carinskog ureda Rijeka, Službe za RGP Škrlevo, sve iz razloga navedenih u obrazloženju rješenja, te se navodi da će se, ako traženi iznos ne bude plaćen u određenom roku pristupiti prisilnoj naplati duga i zatezne kamate s bankovne garancije koju je izdala Raiffeisenbank Austria d. d. tvrtki „Maragent“ d. o. o. Rijeka i koja je registrirana kod Carinske uprave, te je određeno da žalba izjavljena protiv rješenja ne odgađa ovrhu istog.

2. Tužitelj je ovom sudu pravodobno podnio tužbu kojom osporava zakonitost rješenja tuženika, te u bitnome navodi da se u konkretnom slučaju u bitnom radi o tome da je predmetna roba deklarirana za postupak puštanja robe u slobodan promet bez obračuna poreza na dodanu vrijednost jer je roba bila namijenjena za isporuku robe osobi u drugoj državi članici EU, te da je naknadno prvostupanjsko tijelo utvrdilo da primatelj robe društvo Peradria d. o. o. Rijeka nije bilo upisano u registar trošarinskih obveznika te nije imalo odobrenje za poslovanje s duhanskom sirovinom u vrijeme podnošenja robe po navedenoj UCD od 3. prosinca 2018. Navodi kako prvostupanjsko tijelo nije postupilo po uputi iz presude poslovni broj: Us I-773/22 od 21. studenog 2022. iz razloga jer je u konkretnom slučaju bilo potrebno provesti ispitni postupak i omogućiti stranci da sudjeluje u tom postupku do donošenja odluke, na način da daje svoje izjave i objašnjenja te iznosi činjenice i okolnosti koje su bitne za rješavanje upravne stvari, ali prvostupanjsko tijelo da to nije učinilo i navodi kako stranka ima pravo sudjelovati u ispitnom postupku sve do donošenja odluke o upravnoj stvari, davati izjave i objašnjenja, iznositi činjenice i okolnosti koje su bitne za rješavanje upravne stvari te pobijati točnost navoda koji se ne slažu s njezinim navodima, da je službena osoba dužna omogućiti stranci izjašnjavanje o svim okolnostima i činjenicama koje su iznesene u ispitnom postupku, o prijedlozima za izvođenje dokaza i podnesenim dokazima, sudjelovanje u izvođenju dokaza i postavljanje pitanja drugim strankama, svjedocima i vještacima preko službene osobe, a uz dopuštenje službene osobe i neposredno, kao i upoznavanje s rezultatom izvođenja dokaza i izjašnjavanje o tim rezultatima. U konkretnom slučaju, prvostupanjsko tijelo da nije omogućilo tužitelju upoznavanje s rezultatom izvođenja dokaza i izjašnjavanje o tim rezultatima, da mu nije omogućeno izjašnjavanje o svim okolnostima i činjenicama koje su iznesene u ispitnom postupku te da mu je uskratilo pravo na usmeno izjašnjavanje o svim okolnostima i činjenicamama iznijetim u ispitnom postupku, kao i o rezultatima izvođenja dokaza. Prvostupanjsko tijelo da je dopisom od 28. prosinca 2022. zatražilo od tužitelja da se u roku od 15 dana očituje o svim činjenicama i okolnostima bitnim za donošenje odluke u ovom postupku, te da je tužitelj u ostavljenom roku postupio po tom zahtjevu te je dostavio traženo očitovanje, o čijim navodima se prvostupanjsko tijelo u obrazloženju pobijanog rješenja nije osvrnulo niti je iznijelo razloge zbog kojih ne prihvaća te navode. Nakon primitka očitovanja tužitelja prvostupanjsko da je tijelo zatražilo dopisom od 23. siječnja 2023. od „Službe RGP Škrlevo“ očitovanje o navodima stranke koje zaprimljeno s nadnevkom 9. veljače 2023. i da se citira u obrazloženju pobijanog prvostupanjskog rješenja (iako nije razvidan početak ni kraj

citata pa je nejasno što se u obrazloženju odnosi na očitovanje te Službe, a što su navodi prvostupanjskog tijela). Navodi kako je prvostupanjsko tijelo bilo dužno sukladno odredbi iz 52. ZOUP-a nakon primitka očitovanja Službe RGP Škrljevo upoznati stranku s tim očitovanjem i omogućiti joj da se izjasni o navodima iz tog očitovanja i to u usmenom obliku i da je svakako u tu svrhu prvostupanjsko tijelo bilo dužno provesti usmenu raspravu. Navodi kako je prvostupanjsko tijelo bilo dužno stranci dostaviti obavijest o poreznom nadzoru 8 dana prije početka nadzora (članak 120. OPZ-a). O ishodu poreznog nadzora, prije sastavljanja zapisnika, da treba obaviti zaključni razgovor s poreznim obveznikom ili s osobom koju je imenovao porezni obveznik te raspraviti sporne činjenice, pravne ocjene, zaključke i njihove učinke na utvrđivanje porezne obveze te o tome sačiniti zabilješku (članak 125. stavak 1. OPZ-a), te ističe da je prvostupanjsko tijelo posve zanemarilo odredbe OPZ-a o provedbi poreznog nadzora te je time uskratilo stranci pravo na poduzimanje pravnih radnji u postupku radi zaštite svojih prava i interesa. Navodi kako je u konkretnom slučaju postupao kao carinski zastupnik temeljem punomoći u ime i za račun primatelja robe, da se radilo o izravnom zastupanju u smislu odredbe iz članka 18. stavak 1. CZU-a, te da su ispunjeni svi uvjeti za primjenu carinskog postupka 42 (postupak puštanja u slobodni promet uz oslobođenje od plaćanja PDV-a jer je roba namijenjena drugoj državi članici) koji su propisani Uputom carinske uprave broj 76/13 koja se primjenjuje na predmetni carinski postupak. Uz UCD da su priložene sve propisane isprave kojima je dokazano da će roba nakon carinjenja biti otpremljena u drugu državu članicu te su svi podaci o PDV identifikacijskim brojevima naznačenim u carinskoj deklaraciji bili ispravni i valjani. Tužitelj, kao punomoćnik koji je izravno zastupao primatelja robe u njegovo ime i za njegov račun prilikom ovjere deklaracije i CMR-a, nije bio dužan niti je imao mogućnost provjeriti je li njegov opunomoćitelj kao primatelj robe upisan u registar trošarinskih obveznika. Tužitelj kao carinski otpremnik da nema pristup navedenom registru, a niti TARIC sustav ne određuje kod deklariranja dodatne zahtjeve u smislu provjere te eventualnog upisivanja trošarinskog broja stranke. No ovu da je provjeru u trošarinskom registru mogao i bio dužan učiniti carinski službenik ili kontrolor u postupku uvoznog carinjenja, da je očito da je carinski službenik pogriješio i učinio povredu službene dužnosti kada nije izvršio navedenu provjeru, a prema saznanjima tužitelja, na koja je ukazao prvostupanjskom tijelu, protiv istog službenika su zbog ove povrede vodio i stegovni postupak. Očito da je carinski službenik, kao jedina osoba koja je ovlaštena izvršiti provjeru u registru trošarinskih obveznika, propustila provjeriti je li deklarirani primatelj robe upisan u taj registar i ima li odobrenje za poslovanje s duhanskom sirovinom u vrijeme podnošenja robe po navedenoj UCD. Tužitelj da nije imao razloga vjerovati da navedeni primatelj nije ispunio svoje obveze glede registracije trošarinskog obveznika, posebno s obzirom na činjenicu, na koju je posebno ukazao prvostupanjskom tijelu, kao i u žalbi tuženiku, da on s tim društvom nije nikada prije ni ranije surađivao niti je sudjelovao u izradi i ovjeri knjigovodstvenih i računovodstvenih isprava vezanih za predmetni promet robe, a za ovaj je posao zastupanja primio da je primio naknadu od 500,00 Kn. Ovdje da se očito radilo o protupravnom postupanju društva Peradria d. o. o. za koje tužitelj nikako ne može biti odgovoran. Nakon dostave ovjerenog CMR-a carinskom tijelu da tužitelj više nema saznanja što se dalje događa s robom te time prestaje svaka komunikacija vezana uz navedeno uvozno carinjenje i društvo Peradria d. o. o., sve do donošenja rješenja prvostupanjskog tijela iz 2020. Ukoliko primatelj robe nije ispunio svoju obvezu iz citirane zakonske odredbe, da je tada carinski službenik morao znati da nisu ispunjene sve pretpostavke i formalnosti za provedbu zahtijevanog carinskog postupka te je svakako bio dužan izvršiti sve provjere vezano za postojanje odobrenja za

poslovanje s duhanskom sirovinom. Carinsko tijelo da je tek nakon provedenog carinskog postupka izvršilo provjeru kod ELO ureda, kako se navodi u obrazloženju pobijanog, kao i prvostupanjskog akta, te da je tek tada utvrđeno da o unosu nije izvješten nadležni trošarinski ured. Da je carinsko tijelo pravovremeno izvršilo provjeru i kontrolu korištenjem dostupnih alata, roba bi već po njezinom podnošenju Službi za RGP Škrljevo bila zaplijenjena, a vjerojatno naknadno i uništena čime bi se poništio i eventualni carinski dug. Ukoliko je carinsko tijelo u provedbi carinskog postupka počinilo grešku li propust, taj propust da se ne može danas ispravljati na štetu tužitelja. S tim u vezi Europski sud za ljudska prava je zauzeo jasan stav da nadzirana osoba ne može snositi rizik bilo kakvog propusta državnog tijela, te navodi: Lelas protiv Hrvatske (Zahtjev br. 55555/08) presuda od 20. svibnja 2010., Gashi protiv Hrvatske (Zahtjev br. 32457/05) presuda od 13. prosinca 2007., Čikanović protiv Hrvatske (Zahtjev br. 27630/07) presuda od 5. veljače 2015. Dalje navodi kako tužitelj nije osoba iz članka 73.a. stavak 1. ZT-a koja bi imala obvezu registracije i prijave djelatnosti trošarinskog obveznika, da tužitelj nije obavljao niti jednu od citiranih radnji iz članka 73.a. stavak 1. ZT-a i jasno je da ne spada među osobe iz tog članka. Navodi da je tužitelj nastupao kao deklarant te nije postupao u svojstvu kupca, prodavatelja, posrednika, primatelja ili pošiljatelja. Sva navedena polja deklaracije ispravno su ispunjenja u deklaraciji i jasno je tko je prodavatelj/pošiljatelj te kupac/primatelj robe i da ne može biti odgovoran za plaćanje trošarine temeljem odredbi iz članka 73.c ZT-a. Posve da je neistinit navod da tužitelj nije prilikom podnošenja robe predao punomoć za zastupanje primatelja robe koja punomoć da je dostavljena pravovremeno, a priložena je i naknadno u provedenom upravnom postupku te da je nejasno zašto se taj navod uopće spominje u obrazloženju prvostupanjskog akta. Navodi da tužitelj nikada nije primio obavijest o carinskom dugu, da se po predmetnom MRN-u i danas vodi obveza od 0,00 HRK za sva davanja. Mjestom nastanka carinskog duga da se smatra mjesto na kojem su nastupile okolnosti iz kojih dug proizlazi (redovni dug zbog neispunjenja obveza). S obzirom da je primatelj robe Peradria d. o. o. ispunilo sve svoje obveze po MRN-u u postupku 42, te pod pretpostavkom da austrijski primatelj nije ispunio svoju obvezu plaćanja PDV-a u Austriji (što ne proizlazi iz dostupnih isprava) onda da se ima primijeniti norma po kojoj se u slučaju kada carinska tijela utvrde da je dug nastao u drugoj državi, a manji je od 10.000,00 EUR, ima smatrati da je nastao u državi članici u kojoj je to utvrđeno (Austrija). Konačno, tužitelju da je vraćena i bankovna garancija što također ukazuje da nikakav dug ne postoji. Stoga predlaže da se poništi rješenje tuženika i prvostupanjsko rješenje.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da tužba nije osnovana iz razloga navedenih u obrazloženju osporavanog rješenja te predlaže sudu odbiti tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

4. U sporu je održana rasprava 20. studenog 2023. u prisutnosti opunomoćenika tužitelja, zakonskog zastupnika tužitelja i službene osobe tuženika, te je strankama u skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ broj: 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17, 110/21; dalje ZUS), dana mogućnost da se izjasne o zahtjevima i navodima druge strane te o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet ovog upravnog spora.

5. Opunomoćenik tužitelja ustrajao je kod svih navoda iz tužbe i tužbenog zahtjeva, te dalje izlaže kao u tužbi i ponavlja navode iz tužbe navodeći kako su povrijeđene Odredbe ZUP-a, OPZ-a i Zakon o trošarinama.

6. Službena osoba tuženika ostala je pri svim navodima iz obrazloženja osporavanog rješenja i odgovora na tužbu, te napominje da što se tiče postupovnih povreda, kako to navodi tužitelj, da je postupak vođen ne po OPZ-u, već temeljem podnesene Carinske deklaracije (članak 48. CZU), po kojem zakonu da je vođen taj postupak i koji Zakon predstavlja *lex specialis* u odnosu na OPZ, navodi da je omogućeno tužitelju da sudjeluje u postupku i da u ovom slučaju nije proveden nadzor kako to inače propisuje OPZ. Također navodi da je tužitelj primatelj robe i da nije neuka stranka, te da mu mora biti dobro poznato poslovanje u vezi sa uvozom robe, a što da mu je osnovna djelatnost. U odnosu na točku 4. tužbe navodi kako je tužitelj ovjerio deklaraciju i sudjelovao u postupku sa duhanom, a za što nije imao odobrenje, te se poziva na članak 15. stavak 2. CZU i navodi kako je tužitelj po dospijeću robe istu i preuzeo i samim time postao obveznik plaćanja trošarine. Također ističe da je tužitelj rješenjem obaviješten o dugu i to sukladno članku 102. CZU, a ne kako to ističe tužitelj u članku 25. stavak 16. Zakona o trošarinama. Što se tiče PDV-a isti je morao biti plaćen kod prve isporuke, a što da nije učinjeno pa je tužitelj obvezan na plaćanje PDV-a. Također ističe da je sam tužitelj u popunjenoj deklaraciji naznačio sebe kao i primatelja i pošiljatelja, a u kom trenutku da nije niti bilo punomoći od strane tvrtke Peradria d. o. o.

7. Opunomoćenik tužitelja ističe kako je nebitno da li se primjenjivao OPZ ili drugi zakon jer da je došlo do povrede ZUP-a i da uputa Suda bila da se provede ispitni postupak. Navodi kako je tužitelj pravilno ispunio deklaraciju i da iz samih deklaracija nije jasno otkuda proizlazi da je tužitelj primatelj robe, kako to navodi tuženik, te ističe kako nije obveza tužitelja da provjerava upis u Registar, što on niti da ne može učiniti i ističe kako se u prvostupanjskom rješenju isključivo citiraju Odredbe Zakona o trošarinama i napominje da je trebalo sastaviti zapisnik o izvršenom nadzoru, te ističe kako nije točno da nije postojala punomoć jer onda da nije niti carina trebala uzeti u postupak deklaraciju.

8. Zakonska zastupnica tužitelja ističe kako je u ovom postupku 42. sve provedeno po Zakonu, da je tužitelj isključivo deklarant robe, da se sirovi duhan ne smatra trošarinskom robom i u slučaju da je došlo do nekakvog duga i da je provedena kontrola, da je to trebalo biti upisano u HRAIS sustav, te da je o tome trebalo i sačiniti i zapisnik, da i dan danas u deklaraciji stoji 0,00 kuna i nema nikakvih podataka o kontrolama. Napominje da se tužitelj javlja kao pošiljatelj i primatelj isključivo u CMR-u, a ne u deklaraciji i ističe da je isključivo kupac iz Austrije primatelj robe i obveznik plaćanja duga.

9. U cilju ocjene zakonitosti osporavanog rješenja tuženika Sud je izveo dokaze uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu upravnog postupka u kojem je doneseno osporavano rješenje tuženika i prvostupanjsko rješenje, te uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu predmeta ovog upravnog spora.

10. Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

11. Iz spisa predmeta upravnog postupka proizlazi da je po UCD MRN broj 18HR060224U0052491 od 3. prosinca 2018. Carinskog ureda Rijeka, Službe za RGP Škrljevo, za primatelja robe Peradria d. o. o., puštena u slobodan promet pošiljka robe

i to: "NEPRERAĐENI DUHAN U LISTU", TARIC oznake 2401 1095 Zajedničke carinske tarife, sa preferencijalnom stopom carine 0.00%, u količini od 660 bala, težine 14 000,00 kg, u vrijednosti od 28.000,00 USD. Navedenu pošiljku robe pratila je faktura tvrtke "Gen tobacco' LTD iz Gruzije broj 17 od 9. studenog 2018., a prijevoz pošiljke navedene robe izvršen je vozilom gruzijskih registarskih oznaka SN010TR/BS373B uz uporabu CARNET TIR broj XZ80989414 uz koji je podnesen CMR 000929 od 10. studenog 2018. Predmetna roba deklarirana je za postupak puštanja robe u slobodan promet bez obračuna poreza na dodanu vrijednost jer je roba bila namijenjena za isporuku robe osobi u drugoj državi članici EU, te je uvidom u fakturu broj I/EXC/I od 30. studenog 2018., utvrđeno da je tvrtka Peradria d. o. o. izvršila daljnju prodaju robe primatelju u drugoj državi članici EU i to primatelju tvrtki Vob systems — handles GmbH iz Beča, te je roba puštena u slobodan promet, a radilo se o pošiljci neprerađenog duhana u listu koji se smatra duhanskom sirovinom. Uvidom u evidencije trošarinskih obveznika i druge dostupne podatke je utvrđeno da je primatelj robe tvrtka Peradria d. o. o. 4. prosinca 2019. podnio zahtjev za izdavanje odobrenja za poslovanje s duhanskom sirovinom i prijavu za upis u registar trošarinskih obveznika, koji zahtjev je odbijen rješenjem od 23. siječnja 2019.

12. U konkretnom slučaju tužitelj je u svojstvu deklaranta, osobe koja sastavlja carinsku deklaraciju i podnosi je carinskom tijelu u ime i za račun naručitelja (Peradria d. o. o.).

13. Odredbom članka 25. stavak 16. Zakona o trošarinama („Narodne novine“ broj: 22/13, 32/13, 81/13, 100/15, 120/15, 115/16, 106/18, dalje: ZOT), propisano je da ako je trošarinski dug nastao zbog nezakonitog postupanja s trošarinskim proizvodima u prometu na teritoriju Republike Hrvatske, obvezu obračunavanja i plaćanja trošarine osoba koji nije upisana u registar trošarinskih obveznika može izvršiti podnošenjem obrasca trošarinske obračunske prijave i plaćanjem dužnog iznosa trošarine u roku od pet dana od dana kada je proveden nadzor u kojem je utvrđeno da se trošarinski proizvodi nalaze u okolnostima koje uvjetuju nastanak trošarinskog duga. Postupanje u skladu s ovim stavkom ne isključuje primjenu kaznenog zakonodavstva ili prekršajnih odredbi ovoga Zakona.

14. Odredbom članka 49.a ZOT-a, propisano je da ne isključujući primjenu odredbi Općeg poreznog zakona o poreznom nadzoru, Carinska uprava provodi postupak provjere. U smislu ovoga Zakona provjere su nadzorne mjere i radnje koje Carinska uprava poduzima radi utvrđivanja činjenica bitnih za zakonito postupanje i raspolaganje trošarinskim proizvodima i drugom robom koja je predmet nadzora (stavak 1.). Postupanje u skladu s ovim člankom ne isključuje mogućnost primjene drugih odredbi ovoga Zakona, odredbi Općeg poreznog zakona te odredbi o nadzoru sukladno propisima kojima se uređuju poslovi i ovlasti carinske službe (stavak 7.). U smislu ovoga članka trošarinskim proizvodom se smatra i duhanska sirovina, grijani duhanski proizvodi, e-tekućina i novi duhanski proizvodi te energenti i proizvodi iz članka 83. ovoga Zakona neovisno o namjeni korištenja (stavak 8.).

15. Odredbom članka 30. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ broj: 47/09, dalje ZUP), propisano je da se u postupku stranci mora omogućiti izjašnjavanje o svim činjenicama, okolnostima i pravnim pitanjima važnim za rješavanje upravne stvari (stavak 1.). Bez prethodnog izjašnjavanja stranke postupak se može provesti samo ako se usvaja zahtjev stranke ili ako odluka u postupku nema

negativan učinak na pravne interese stranke ili kad je tako propisano zakonom (stavak 2.).

16. Odredbom članka 51. ZUP-a, propisano je da se ispitni postupak provodi kad je to nužno radi utvrđivanja činjenica i okolnosti koje su bitne za razjašnjenje pravog stanja stvari, kad u postupku sudjeluju dvije stranke ili više njih s protivnim interesima te radi omogućivanja strankama ostvarenja i zaštite njihovih prava i pravnih interesa (stavak 1.). Službena osoba odredit će izvođenje dokaza kad nađe da je to potrebno radi razjašnjenja stvari te upotrijebiti činjenično stanje i izvoditi dokaze o činjenicama koje prije u postupku nisu bile iznesene ili još nisu utvrđene, a potrebne su radi utvrđivanja pravog stanja stvari (stavak 2.).

17. Odredbom članka 52. ZUP-a, propisano je da stranka ima pravo sudjelovati u ispitnom postupku sve do donošenja odluke o upravnoj stvari, davati izjave i objašnjenja, iznositi činjenice i okolnosti koje su bitne za rješavanje upravne stvari te pobijati točnost navoda koji se ne slažu s njezinim navodima (stavak 1.). Službena osoba dužna je omogućiti stranci izjašnjavanje o svim okolnostima i činjenicama koje su iznesene u ispitnom postupku, o prijedlozima za izvođenje dokaza i podnesenim dokazima, sudjelovanje u izvođenju dokaza i postavljanje pitanja drugim strankama, svjedocima i vještacima preko službene osobe, a uz dopuštenje službene osobe i neposredno, kao i upoznavanje s rezultatom izvođenja dokaza i izjašnjavanje o tim rezultatima (stavak 2.). Stranka može davati izjave usmeno na zapisnik ili u pisanom obliku. U složenim upravnim stvarima službena osoba može naložiti stranci podnošenje izjave u pisanom obliku, što ne isključuje pravo stranke na usmeno izjašnjavanje (stavak 3.). Stranka je dužna sudjelovati u utvrđivanju činjenica važnih za rješavanje o upravnoj stvari te osobno dati izjavu kad to zatraži službena osoba ili kad je to propisano zakonom (stavak 4.).

18. Odredbom članka 113. stavak 3. ZUP-a, propisano je da kad je rješenje doneseno u postupku neposrednog rješavanja, a stranka u žalbi zahtijeva da joj se omogući izjašnjavanje o činjenicama i okolnostima koje su važne za rješavanje stvari ili da se provede ispitni postupak, prvostupanjsko tijelo dužno je postupiti po zahtjevu stranke.

19. Ukoliko je carinsko tijelo posumnjalo u istinitost podataka iz deklaracije, trebalo je provesti kontrolu iste i o tome sastaviti zapisnik, što nije učinjeno pa je i u ponovljenom postupku onemogućeno tužitelju da se očituje o svim činjenicama, okolnostima i pravnim pitanjima važnim za rješavanje upravne stvari, sukladno članku 30. ZUP-a, kao i odredbama Općeg poreznog zakona, a što proizlazi iz presude ovog Suda, poslovni broj: 10 Us I-773/2022-12 od 21. studenog 2022. Također je nejasno zbog čega tuženik nije uzeo u obzir Izjavu (punomoć) trgovačkog društva Peradria d. o. o. od 30. studenog 2018., kojom se opunomoćuje tužitelj da u ime i za račun navedenog trgovačkog društva, izvrši potrebne carinske radnje u vezi pošiljke neprerađenog duhana iz Gruzije po CMR-u broj: 000929. Istom punomoći se tužitelju dozvoljava da zastupa društva Peradria d. o. o. u procesu carinjenja (procedure 42), da ovjerava transportne dokumente i da zastupa društvo kod eventualne carinske inspekcije. Iz navedenog proizlazi da se radi o izravnom zastupanju, u kojem slučaju carinski zastupnik djeluje u ime i za račun druge osobe, sukladno članku 18. stavak 1. CZU-a. U slučaju da punomoći nije bilo, za pretpostaviti je da onda niti carina nije trebala uzeti u postupak predmetnu deklaraciju.

20. Konkretno, tužitelju nije omogućeno da se upozna sa rezultatima izvođenja dokaza, te mu je uskraćeno usmeno izjašnjavanje o svim činjenicama i dokazima, nije mu omogućeno da se očituje na očitovanje Carinskog ureda Rijeka, Službe za RGP Škrlevo od 9. veljače 2023. Stoga je potrebno u ponovnom postupku provesti nadzor sukladno gore navedenim odredbama ZOT-a, očitovati se na sve navode tužitelja koji se odnose na predmetnu deklaraciju: da je stanje duga 0,00, da u deklaraciji nije naznačeno da je tužitelj pošiljatelj i primatelj predmetne sirovine i za koju deklaraciju da je u HRAIS sustavu naznačeno da je u statusu 17 – pušteno, a po naknadnoj kontroli UCD da mora biti u statusu – naknadna provjera, a po završetku u statusu 21 – izmijenjena i nakon kontrole da se upisuje dug kao i broj zapisnika.

21. Slijedom navedeno i obzirom da u obrazloženju osporavanog rješenja postoje nedostaci koje tuženik nije otklonio u ovom sporu, to je na temelju odredbe članka 58. stavak 1. ZUS-a, Sud usvojio tužbeni zahtjev tužitelja te je predmet trebalo vratiti prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak.

22. U ponovnom postupku nakon ove presude prvostupanjsko tijelo će imajući u vidu naprijed navedeno ponovo odlučiti o žalbi tužitelja, a novo rješenje će pravilno, potpuno i valjano obrazložiti sukladno citiranom članku 98. stavak 5. ZUP-a i članku 88. stavak 5. OPZ-a, te je vezano pravnim shvaćanjem i primjedbama ovog Suda u pogledu postupka te je dužno donijeti novu odluku u roku od 60 dana od dana dostave presude, sukladno odredbi članak 81. stavak 2. ZUS-a.

23. Odluka Suda o troškovima ovog spora iz točke II. izreke ove presude temelji se na odredbama članka 79. ZUS-a, te odredbama Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22 i 126/22, u nastavku teksta: Tarifa). Tužitelju su priznati troškovi zastupanja po odvjetniku i to: sastav tužbe u iznosu od 621,87 eura/4.685,48 kn (uključujući PDV), pristup na ročište 20. studenog 2023. u iznosu od 621,87 eura/4.685,48 kn (uključujući PDV), što ukupno iznosi 1.243,75 eura/9.371,03 kn, pa je stoga odlučeno kao pod točkom II. izreke presude.

24. Kako tužba nije odbačena, niti je tužbeni zahtjev odbijen, za tužitelja nije nastala obveza plaćanja sudskih pristojbi sukladno odredbi članka 22. stavak 1. Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“, broj 118/18).

U Rijeci 27. studenog 2023.

Sutkinja:

Danica Vučinić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokome upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog Suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude (članak 66.a ZUS-a).

Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (članak 66. stavak 5. ZUS-a).

DNA:

- opunomoćenicima tužitelja iz Odvjetničkog društva Vukić & partneri d. o. o., sa sjedištem u Rijeci, Nikole Tesle 9/V-VI
- tuženiku Ministarstvu financija Republike Hrvatske, Samostalnom sektoru za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Katančičeva 5

Broj zapisa: **9-30860-89271**

Kontrolni broj: **03c6e-7dff0-fadbc**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Danica Vučinić, O=UPRAVNI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Upravni sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.